

Till sv. ev. luth. Libanon Församlingen i Cragin, Chicago, Illinois.

Ärade Församlingsmedlemmar:-

Nåd och frid.

Inledningen till denna rapport vill jag börja med dessa ord: Tiden försvinner så snart som en dröm, År efter år ila bort. Lifvet försvinner likt brusande ström och är så kort, är så kort. En återblick på det flydda året betygar sanningen af dessa ord. Såsom det är med våra år så är det ock med vårt lif såsom ett helt. Det är så kort, så kort. Jag vill därför avsluta denna korta inledning med dessa allvarliga ord ur samma sång: Låt då ej världen bedåra din själ, Nej, fly till Jesus i dag! Och då för evigt skall det gå dig väl, Ja, så är Faderns behag.

När det gäller församlingens verksamhet är ju gudstjänsterna det viktigaste. Ingen glädjande rapport kan gifvas härom. Ofta ha vi frågat hvarandra hvarför våra gudstjänster äro så ringa besökta. Ingen synes kunna svara på detta. Ingenting dödar intresset för Guds rikedom som just denna likgiltighet. Undrande fråga vi om det kan förbättras i detta stycke under detta år och vi våga hoppas så. Vi vilja bedja Gud därom. Många dop hafva förrättats under det flydda året. Tvenne nattvardsgångar hafva firats och båda af dessa, särskildt den förra på våren, voro väl besökta. Vi känna oss innerligt glada och tacksamma att sakramenten högakts af de fleste.

Till ungdomens undervisning ha vi vår präktiga söndagsskola som firat både påsk- och julfester. Äfven under sommaren hölls utflykt. Antalet i söndagsskolan har minskats på grund af annan luthersk verksamhet som blef förlust för oss emedan flere af deras barn besökte vår skola förut. En konfirrmations klass på tolf medlemmar mottaga undervisning i Bibelns hufvudsanningar. Skola vi få behålla dessa? Vår Luther League har sammanträdtt hvarannan-vecka regelbundet och ha dessa möten varit ganska väl besökta. I detta sammanhang vill jag på det kraftigaste påyrka att våra kyrkliga tidningar & skrifter borde finnas mera allmänt i våra hem, särskildt under detta år.

Kyrkostyrelsen har haft möten då omständigheter påkallat. Att hafva trogna styrelsemedlemmar är att högt uppskatta, ty inom församlings verksamheten förekommer mycket som kräver både tid, arbete och tålmod.

När det gäller uppförringar kunna vi känna oss ej allenast glada och tack samma utan äfven nästan litet stolta. En subscriptions-lista, hvilken icke ännu avslutats, har gått sin rund inom församlingen och det må sägas att de allra flesta gjort förvånande väl. Jag tror att en och hvar gjort sitt allra bästa. Äfven utomstående hafva bidragit ganska frikostigt. Dorkas föreningen så väl under det flydda året som under föregående år har utfört sin sak på ett berömvärdt sätt. Martha föreningen lefver ännu och arbetar flitigt för församlingens ekonomiska väl. Luther League har insatt ett mycket präktigt piano i kyrkan och betalt den största delen. Söndagsskolan häftar väl i litet skuld, men kommer snart att reda sig förträffligt. Duplex Systemet, hvilket infördes förliden vår har haft sin goda följd, hvilket kommer att bevisas af rapporterna. Kunde vi få 100 af medlemmarna att använda detta system regelbundet skulle vår finansiella ställning vara betryggad utan minsta tvifvel. Under dessa dagar hålla vi på att bli skuldfria inför både konferens och synod, och detta är väl det mest glädjande utaf allt. I fråga om välgörighet har både församlingen såsom ett helt så väl som enskilda gjort sitt bästa under rådande omständigheter.

Finns där osunda riktningar inom vår församling? Det är ju alltid ganska lätt att se och finna fel. Man borde väl icke kläga men jag kan icke urakt låta att nämna att här finna vissa lyten inom församlingen som borde undanscaffas. Oenighet på vissa områden synes råda. Guds ord manar oss att vara broderligt sinnade mot hvarandra. Det skall nog lända till vårt bästa i fall detta kan undanscaffas. Dansen och teatern synes ha insmugit sig inom vår krets. Att bevista sådana platser och på samma gång ha hjärta för församlingsverksamheten går nog icke i längden. Andra samfund utesluta medlemmar som deltaga i sådant från församlingsgemenskap. Skulle vi våga göra så ibland oss. Det vilja vi icke. Men vi vilja säga farväl till allt sådant. Ingen kan missförstå det ofvansagda. En lärare som står i ansvar för människosjälar söker genom sina varningar och förmaningar dessa själar både timliga och eviga bästa. Må Nu den gode Guden få ändra denna svåra ställning.

Statistiken visar följande: -Döpta, 29; 3 inkom och 26 utkom i församlingen: vigda, 6 par: jordfästade, 7: konfirmerade, 12 och intagna i församlingen, 9.

Älskade församlingsmedlemmar, vi hafva nu trädit in på året 1917, ett mycket viktigt år för hela den protestantiska kyrkan men särskildt för vår egen kära lutherska kyrka, ty vi fira ju 400 års minnet af den genomgripande, grundliga och välsignelsebringande reformation, som tändes i Wittenberg och spred sig hastigt öfver den kristna världen. Allas ögon riktas mot den lutherska kyrkan, äfven härute i vår lilla värld. Må Gud få upplysa oss om & inpräglad djupt i våra sinnen de stora förmåner vi äga af denna reformation. Och må vår egen kyrka med dess eviga nådemedel blifva oss mycket kärare detta år.

Till sist vill jag uttrycka mitt personliga tack till församlingens tjänstemän, föreningar, kommittéer och enskilda för troget arbete som utfärdats under det flydda året. Min hustru och jag hafva icke glömt all den välvilja och alla de kärleksbevis för hvilka vi varit föremål under året och där för vilja vi taga detta tillfälle i akt att på det innerligaste och uppriktigaste frambära vårt varma tack till alla som varit med om detta. Den, som ser i det fördolda, skall nog rikligen belöna eder alla uppenbarligen.

Kunde det i någon mån verkställas skulle jag vilja göra detta till vår lösen för detta år: Hvarje medlem i Libanon församlingen för Kristus. Må Gud hjälpa oss att komma så nära detta mål som möjligt är.

Eder I Herren förbundne,

Ernest T. Smith, pastor

den 5 januari, 1917. i sv. rev. luth. Libanon församlingen, Cragin, Ill